

Full diocesà

21 d'octubre del 2018

p5 – Èxit de les primeres representacions de l'Oratori Episcopus

p7 – Solidaritat amb els damnificats dels aiguats de Mallorca

#DOMUND

DOMUND
CANVIA EL MÓN

«Qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor»

Diumenge XXIX durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

(53,10-11)

Salm responsorial

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.

(Salm 32)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

(4,14-16)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.» Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els

cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescate per tots els homes.»

(10,35-45)

«Jesús els respongué: "No sabeu que demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?"»

La condició creient amb lupa

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli diu que Jesús, pujant a Jerusalem, anava al davant i els deixebles el seguien. Era costum per al mestre anar al davant. En anar darrere d'ell, els deixebles visualitzaven el seu propòsit de voler ser seguidors i imitadors. Per tercera vada, Jesús els anuncia la seva passió. En aquest context situa Marc l'evangeli d'aquest diumenge. Primer veiem els dos germans que «s'acosten» a Jesús. El normal seria «estar amb ell» o «darrera d'ell». Marc ja deixa entreveure que no estan amb ell. No comparteixen el seu propòsit. Ells tenen una meta que és seure a dreta i esquerra en el regne messiànic. Però del camí de la passió que hi porta no en volen ni sentir parlar. Tot i això, comencen dient-li «mestre», en un intent de fer veure que llur propòsit està en conformitat amb la seva vocació. Quan els altres se n'assabenten, es disgusten, no tant per disconformitat com pel fet de veure's avançats en aquesta competició amagada. Jesús hi intervé recordant l'esperit de servei que ha de marcar els seus.

Així anem els creients. Sovint ens acostem a Jesús, evitant de fer el pas per ser seguidors i imitadors. De vegades ens movem cada un per les nostres ambicions personals, que intentem maquillar i a les quals mirem de donar una aparença de conformitat amb el projecte de Jesús. Més d'una vegada evitem els peatges que comporta un seguiment seriós de Jesús. Tanmateix, quan això passa amb els altres ens indigna molt, ja que ens imaginem a nosaltres lliures de qualsevol sospita en aquest sentit. De tant en tant convindria repetir-nos a porta tancada la resposta humil de santa Teresa de Calcuta: «El que no funciona en l'Església sóc jo.»

La imatge

Voler ser el primer de tots i ocupar llocs d'honor deu estar escrit en el cor de l'home terrenal: els homes d'aquest món disputen per obtenir-ho. Els dotze discutien per allò mateix que els germans Jaume i Joan havien sol·licitat a Jesús.

Ells porta a la qüestió del seguiment: cal ser batejat amb el mateix baptisme i beure el mateix calze. I encara, és un do que Déu té reservat.

Sant Jaume i sant Joan Evangelista (s. XVI)

Agenda

Lit. hores: Setmana I

22 dilluns

— Sant Joan Pau II, papa
— Maria de Salomè, mare de St. Jaume Apòstol
Ef 2,1-10/Salm 99/Lc 12,13-21

23 dimarts

— Sant Joan de Capestrano
— Sant Servand i Germà
Ef 2,12-22/Salm 84/Lc 12,35-38

24 dimecres

— Sant Antoni Maria Claret
— Sant Martírià (Banyoles)
Ef 3,2-12/Is 12,2-6/Lc 12,39-48

25 dijous

— Sant Bernat Calbó
— Sant Crispí i Crispinià
— Mare de Déu del Collell (Girona)
Ef 3,14-21/Salm 32/Lc 12,49-53

26 divendres

— Sant Lluçia i Marcia, antics patrons de la ciutat de Vic
— Sant Evarist
Ef 4,1-6/Salm 23/Lc 12,54-59

27 dissabte

— Sant Frumenci
Ef 4,7-16/Salm 121/Lc 13,1-9

28 diumenge XXX de durant l'any, cicle B

— Sant Simó Cananeu i Sant Judes Tadeu, apòstols
Jr 31,7-9/Salm 125/He 5,1-6/
Mc 10,46-52

«Oliba episcopus»: exposició al Museu Episcopal a partir de dissabte

Oliba de Cerdanya (971-1046), comte, monjo, abat i des del 1018 bisbe d'Osona, és considerat un dels personatges més rellevants de la Catalunya medieval. Moltes de les iniciatives que el van fer famosos, com la Pau i Treva de Déu, les empenygué en la seva qualitat de bisbe.

L'exposició «Oliba episcopus» (que es podrà veure des de dissabte 27 fins al 10 de febrer al Museu Episcopal), en el marc del projecte Episcopus del bisbat de Vic, proposa una visió renovada d'Oliba, el seu context i els diferents aspectes de la seva trajectòria, des de l'origen comtal, passant per la condició de monjo i abat, la consagració episcopal i

les tasques pròpies del bisbe, fins a la seva obra artística, cultural i política. La mostra reuneix els testimonis materials i documentals més importants de la vida d'Oliba i del seu entorn, juntament amb altres de coetanis, procedents de diferents col·leccions de Catalunya i d'Europa (Vic, Barcelona, Girona, Madrid, París, Hildesheim i Ciutat del Vaticà). Entre les obres exposades destaquen les dues bíblies de Ripoll i de Roda, promogudes per Oliba, que juntament amb els fragments d'una tercera Bíblia, la de Fluvià, es reuneixen per primer cop en aquesta exposició. A través de recursos tecnològics també es podrà visitar la catedral romànica de Vic tal com era en el segle XI.

Necrològica

M.I. Jacint Anglada i Jordà

Nascut a Manlleu en 1928 i ordenat sacerdot en 1952, fou vicari de Sant Joan d'Avinyó (1952) i de la catedral de Sant Pere de Vic (1953). L'octubre de 1956 va ser nomenat consiliari de la JOC, l'OAR i l'SMAC de la ciutat de Vic. De 1958 fins a 1965 fou missioner a l'Argentina.

De retorn, fou regent de Santa Maria d'Aiguafreda (1965) i regent i arxiprest de Sant Feliu de Torelló (1968). Fou vicari episcopal de Pastoral (1979) i de la Zona Nord (1984). També, rector de Malla i Múnter (1982), i el setembre de 1989, rector de Santa Maria de Manlleu.

En el 2006 es va jubilar i en el 2007 va ser nomenat canonge de la catedral. Morí a Vic el dia 10 de setembre del 2018 a l'edat de noranta anys. A.C.S.

Més de 3.000 persones s'emocionen amb l'oratori d'*Episcopus*

«Per primera vegada en la meua carrera professional la música s'ha convertit en una emoció. I l'emoció m'ha fet entrar en comunió amb tot un poble i amb una fe més que mil·lenària; comunió amb el director, amb l'orquestra i els cors... però comunió amb tot un poble.» Així s'expressava un dels solistes en finalitzar el concert al monestir de Ripoll. Han estat unes 3.000 persones les que en aquest pont del Pilar han tingut el privilegi de participar en els concerts de Vic, Ripoll i la Sagrada Família de Barcelona. Una obra magna, cúspide de dues intenses trajectòries de dos homes infatigables, Ruaix i Miserachs. El resultat ha captivat tant els poc avesats a aquests tipus de concerts com els experts, que hi han trobat una obra pètria.

Vic, Ripoll i Sagrada Família

A la plaça de la Catedral feia molts decennis que no es veien unes cues tan llargues, mostra de l'expectativa creada per l'estrena de l'oratori. Unes 1.300 persones omplien la catedral. El bisbe Romà, acompanyat de l'arquebisbe de Tarragona i del bisbe de Solsona, obrí l'acte destacant la trans-

cedència del projecte. Certament: una obra d'alt nivell a tocar de casa i a un preu més que simbòlic! L'endemà, entre els 350 assistents a Ripoll (per manca d'espai, altres en quedaren fora), regnava la sensació d'haver assaborit un regal.

La petja i l'amistat de Torras i Bages amb Gaudí és ben coneguda. Avui, cent anys després de la mort de Torras, Gaudí ofereix el temple per a lloar l'amic. El bosc d'arbres de pedra de l'interior de la basílica ha aixoplugat el diàleg entre els dos grans patriarques de Catalunya, Oliba i Torras i Bages. 1.600 assistents i entrades exhaurides.

Pròxima estació: la Seu de Manresa

Als peus de Montserrat, la Seu de Manresa es disposa a acollir el penúltim concert d'aquest cicle itinerant. Després d'una interpretació al Líban, Mons. Valentí Miserachs reprendrà la batuta al temple gòtic de la Seu de Manresa amb l'exigència i qualitat que el caracteritza, fent que cada un dels més de 300 músics que interpreten l'oratori puguin donar el millor de si mateixos.

Calendari

3 de novembre; 19h, Santa Maria de la Seu de Manresa.
10 de novembre; 18h, Santa Maria d'Igualada.

On adquirir entrades?

Per internet a www.codetickets.com.
També a: Santa Maria d'Igualada, Parròquia Sagrada Família d'Igualada i la Seu de Manresa.

Les obres de la Sagrada Família es volen acabar en el 2026

La basílica de Sagrada Família continua avançant les seves obres amb un objectiu concret: finalitzar l'any 2026. Així ho asseguren Esteve Camps, president de la Junta Constructora, i Jordi Faulí, arquitecte director de la basílica. Segons Camps, el projecte està arribant a la recta final si la «tecnologia segueix avançant com fins ara».

La construcció actual consta del 70% d'edificació que es vol assolir. Amb la façana de la Passió ja acabada, l'edificació se centrarà en l'aixecament de les sis torres centrals (les torres dels Evangelistes, 135 m; la torre de la Mare de Déu, 138 m, i la Torre de Jesucrist, 172 '5 m). Durant els darrers mesos, l'equip d'arquitectes s'ha centrat en la torre de Jesucrist. Aquesta estarà habilitada amb un ascensor transparent que conduirà a la creu. Seguint les pautes que va deixar Gaudí, la part superior de les torres representarà el firmament de l'univers, projectades amb els colors de la creació que vindran predeterminats per la situació de les parts exteriors de la Sagrada Família. A la banda que dona a la Glòria hi haurà claror, la que dona al Naixement serà més blava; a la façana de la Passió el color predominant serà el vermell, i a la banda que dona a la Mare de Déu hi haurà estrelles.

En el 2022 es té previst finalitzar la construcció de les sis torres.

Manifest pel Treball Decent

Diverses entitats cristianes vinculades a la pastoral social i obrera a Catalunya signaren fa uns quants dies aquest Manifest pel Treball Decent. En reproduïm alguns fragments:

«Considerem una exigència ètica irrenunciable el respecte dels drets dels treballadors, que es fonamenten en la naturalesa de la persona humana i en la seva dignitat transcendent; remuneració justa, descans, seguretat i salut, integritat moral, adequada protecció social per a la vellesa, la malaltia, l'accident i l'atur, reunió, associació, dret de vaga i negociació col·lectiva.» Reivindiquem:

»Una societat que tingui com a objectiu prioritari un treball decent per a tothom; que faciliti l'autonomia i la disponibilitat de recursos suficients per a la materia-

lització dels projectes de vida individual i familiar. Una valoració de l'ocupació tant des del punt de vista quantitatiu com qualitatiu; perquè ambdues perspectives són igualment importants per a poder garantir el benestar i el desenvolupament de les persones. Una recuperació econòmica acompanyada per la creació d'ocupació suficient; que redueixi la taxa d'atur de forma ràpida i sostinguda fins a nivells anteriors als dels inicis de la crisi i, fins i tot, inferiors.

»Una millora de la protecció social que disminueixi al màxim possible el nombre de persones sense cap mena de cobertura, sobretot d'aquelles que han perdut l'ocupació i els costa reincorporar-se al mercat de treball, evitant que formin part de la pobresa i l'exclusió social [...]»

Solidaritat amb els damnificats de Mallorca

Redacció

El bisbe de Mallorca, Sebastià Taltavull, va mostrar la seva consternació pels efectes dels aiguats a la localitat de Sant Llorenç des Cardassar i per les víctimes mortals que s'hi van produir.

El prelat es va mantenir permanentment en contacte amb els preveres de la zona, a qui traslladà la seva preocupació per la situació i la seva proximitat, alhora que demanava oracions per aquells que han perdut la vida, així com solidaritat i ajuda envers els afectats.

L'endemà el bisbe Sebastià es va desplaçar fins al centre de comandament de Sant Llorenç per conèixer de primera mà la situació de la contrada després de les inundacions allevant de Mallorca.

El bisbat va decretar una col·lecta extraordinària a totes les parròquies i llocs de culte per a pal·liar les necessitats dels damnificats.

A més, s'oferí una missa funeral per l'etern descans de les víctimes mortals, presidida pel bisbe de Mallorca, a la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors de Manacor.

Per la seva banda, el secretari general de la Conferència Episcopal Espanyola, José M. Gil Tamayo, també expressà el seu dolor davant les víctimes de les inundacions de Mallorca: «Ens unim amb la nostra oració i solidaritat als mallorquins, especialment les víctimes i els seus familiars, per les devastadores conseqüències de les inundacions de Sant Llorenç.»

El llibre

La cuarta copa

Scott Hahn

Editorial Rialp

192 pàgines

15 euros

En aquesta introducció i fins i tot continuació del seu llibre *La Cena del Cordero*, l'autor no solament aprofundeix en el seu camí cap a l'Església catòlica, sinó que explora l'incomprens ritual de la Pasqua jueva i la seva importància en el missatge salvador de Jesucrist. En la seva fam de respostes durant els seus anys d'estudiant, Hahn mostra la seva recerca de connexions entre l'Antic Testament, l'Últim Sopar i la mort de Jesús en el Calvari. Descobreix així la importància crucial de la Pasqua en el pla de salvació dissenyat per Déu, on la quarta copa de vi, al final de la celebració, proporciona una clau fonamental per a entendre el misteri.

Glossa

Els missioners canvien el món

Romà Casanova, bisbe de Vic

El Diumenge Mundial de les Missions és ja una tradició entre nosaltres, convertint-se en la jornada missionera per excel·lència en les nostres comunitats i parròquies. És bo que així sigui, i hem de treballar perquè no defalleixi aquest esperit missioner entre nosaltres. L'esperit d'aquesta jornada i de les Obres Missionals Pontifícies ho expressa molt bé una frase d'un dels fundadors: «Som catòlics, i per això no volem sostenir solament una o una altra missió particular, sinó totes les missions del món.» Hem de tenir un cor obert a tota la missió arreu del món i hem de posar la confiança en el Sant Pare i els seus col·laboradors perquè arribi a tots els territoris de missió el que nosaltres aportem amb la nostra col·laboració generosa.

No hi ha missió sense missioners. Les missions són possibles perquè cristians com nosaltres van escoltar en el seu cor la crida que el Senyor els dirigia a sortir de la seva terra i de la seva família per anunciar l'Evangelí entre aquells que encara no el coneixen, i hi van respondre amb generositat. Les xifres són significatives: dotze mil missioners espanyols, dels quals més de la meitat són dones, presents en cent trenta-dos països del món. Aquests

missioners i missioneres són l'exemple de com l'anunci de l'Evangelí canvia la vida i la història de tantes i tantes persones. Per als missioners l'Evangelí no és una qüestió d'un temps, més o menys llarg, sinó que és la seva vida. Ells han experimentat com Jesús ha transformat la seva vida i, per això, el seu testimoni arriba al cor de les persones assedegades de vida i de llibertat, de pau i de dignitat. Els testimonis d'aquells la vida dels quals ha estat transformada per la paraula i els fets dels missioners sempre colpeixen. Els missioners són els constructors d'un món nou entre els més desfavorits. Constructors des del fonament, sense el qual tota construcció esdevé inestable. Aquest fonament és Jesús, el Fill de Déu fet home, el Salvador i la salvació de tota la humanitat.

Tots hem de viure l'esperit missioner. Nosaltres som en la rereguarda de les missions, amb la nostra pregària i suport als missioners. La nostra col·laboració econòmica ha de ser ben generosa. La col·lecta del DOMUND és un bon termòmetre per a veure com estimem la nostra fe cristiana. A la fe que no arriba a compartir els béns, encara li resta molt de camí per fer. Siguem generosos amb les nostres missions; ens farà molt de bé.

